

Νομολογία Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων

Προστασία Προσωπικών Δεδομένων

*Το παρόν αποτελεί μετάφραση τμήματος του [ενημερωτικού φυλλαδίου](#) του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων σχετικά με τη νομολογία του για τα προσωπικά δεδομένα από την ομάδα της Homo Digitalis.

Παρακολούθηση ηλεκτρονικών υπολογιστών εργαζομένων

Bărbulescu v. Romania

5 Σεπτεμβρίου 2017 (Τμήμα Μείζονος Συνθέσεως)

Αυτή η υπόθεση αφορούσε στην **απόφαση μίας ιδιωτικής εταιρείας να απολύσει έναν υπάλληλο – τον αιτούντα- κατόπιν παρακολούθησης των ηλεκτρονικών του επικοινωνιών και εκτίμησης των περιεχομένων τους**. Ο αιτών ισχυρίστηκε ότι η απόφαση του εργοδότη του βασίστηκε σε παραβίαση της προσωπικής του ζωής και ότι τα εθνικά δικαστήρια είχαν αποτύχει να προστατεύσουν το δικαίωμά του στο σεβασμό της ιδιωτικής ζωής και της επικοινωνίας του.

Το Τμήμα Μείζονος Συνθέσεως αποφάσισε, με έντεκα ψήφους υπέρ και έξι κατά, ότι **υπήρξε παραβίαση του άρθρου 8 της ΕΣΔΑ**. Έκρινε ότι οι Ρουμάνικες αρχές δεν είχαν προστατεύσει προσηκόντως το δικαίωμα του αιτούντος στο σεβασμό της προσωπικής ζωής και της επικοινωνίας του. Είχαν συνεπώς αποτύχει να εξασφαλίσουν μία δίκαιη ισορροπία μεταξύ των διακυβευόμενων συμφερόντων. Συγκεκριμένα, τα εθνικά δικαστήρια είχαν αποτύχει να αποφασίσουν αν ο αιτών είχε λάβει **προηγούμενη ειδοποίηση** από τον εργοδότη του σχετικά με την πιθανότητα παρακολούθησης των επικοινωνιών του. Επίσης, δεν είχαν λάβει υπόψη τους το γεγονός ότι **δεν είχε ενημερωθεί σχετικά με τη φύση ή την έκταση της παρακολούθησης ή για το βαθμό παραβίασης της προσωπικής του ζωής και επικοινωνίας**. Ακόμη, τα εθνικά δικαστήρια είχαν αποτύχει να εκθέσουν, πρώτον, τους ακριβείς λόγους, οι οποίοι δικαιολογούσαν την εισαγωγή μέτρων παρακολούθησης, δεύτερον, αν ο εργοδότης μπορούσε να χρησιμοποιήσει μέτρα τα οποία θα παραβίαζαν σε μικρότερο βαθμό την προσωπική ζωή και την επικοινωνία του αιτούντος και, τρίτον, αν οι επικοινωνίες του μπορούσαν να ελεγχθούν εν αγνοία του.

Libert κατά Γαλλίας

22 Φεβρουαρίου 2018

Αυτή η υπόθεση αφορούσε στην απόλυση ενός υπαλλήλου της SNCF (της Γαλλικής κρατικής εταιρείας σιδηροδρόμων) **μετά την κατάσχεση του υπολογιστή της εργασίας του**, η οποία αποκάλυψε την αποθήκευση **πορνογραφικών φακέλων και πλαστών πιστοποιητικών**, τα οποία είχαν πλαστογραφηθεί για τρίτους. Ο αιτών ισχυρίστηκε ότι ο εργοδότης του είχε ανοίξει, κατά την απουσία του, προσωπικά αρχεία, τα οποία αποθηκεύονταν στο σκληρό δίσκο του υπολογιστή του.

Το Δικαστήριο αποφάσισε ότι **δεν υπήρχε παραβίαση του άρθρου 8 της Σύμβασης**. Έκρινε ότι στη συγκεκριμένη υπόθεση οι Γαλλικές αρχές δεν είχαν υπερβεί τη διακριτική ευχέρεια που τους παρέχεται. **Το Δικαστήριο σημείωσε ότι η εξέταση των φακέλων από τον εργοδότη του προσφεύγοντα εξυπηρετούσε ένα θεμιτό σκοπό: αυτόν της προστασίας των δικαιωμάτων των εργοδοτών, οι οποίοι μπορεί να επιθυμούν με νόμιμα μέσα να διασφαλίσουν ότι οι εργαζόμενοι τους χρησιμοποιούν τους υπολογιστές που τους έχουν παρέχει σύμφωνα με τις συμβατικές τους υποχρεώσεις και τους εφαρμοζόμενους κανονισμούς**. Το Δικαστήριο επίσης παρατήρησε ότι ο

γαλλικός νόμος περιείχε ένα μηχανισμό προστασίας της προσωπικής ζωής, ο οποίος επέτρεπε στους εργοδότες να ανοίγουν επαγγελματικούς φακέλους, παρότι δεν μπορούσαν να ανοίγουν κρυφά φακέλους που ταυτοποιούνταν ως προσωπικοί. Μπορούσαν να ανοίξουν τους τελευταίους φακέλους μόνο υπό την παρουσία του εργαζομένου. Τα εθνικά δικαστήρια είχαν κρίνει ότι ο εν λόγω μηχανισμός δε θα επέτρεπε τον εργοδότη από το να ανοίξει τους συγκεκριμένους φακέλους, καθώς δεν είχαν ταυτοποιηθεί προσηκόντως ως προσωπικοί. Τέλος, το Δικαστήριο θεώρησε ότι τα εθνικά δικαστήρια είχαν αξιολογήσει ορθά τον ισχυρισμό του προσφεύγοντα σχετικά με την παραβίαση του δικαιώματος σεβασμού της ιδιωτικής του ζωής και ότι οι σχετικές δικαστικές αποφάσεις είχαν βασιστεί σε επαρκείς λόγους.